

DISCURS DE JAVIER FAUS AMB MOTIU DE LA SEVA ELECCIÓ COM A PRESIDENT DEL CERCLE D'ECONOMIA

Bona tarda a tothom,

Em fa molta il·lusió poder ser escollit President del Cercle d'Economia. Aquesta il·lusió ha estat un element central a l'hora de decidir si em presentava com a candidat a presidir el Cercle. Sense il·lusió, amb els temps que corren, seria impensable.

Fa 24 anys que soc soci del Cercle i he tingut la sort de formar part com a vocal de les Juntes presidides per Josep Piqué i Juanjo Brugera. Uns anys en què el Cercle ha passat de sorprendre'm a captivar-me. Una institució amb una personalitat que la fa diferent de qualsevol altra. Especialment, per aquesta manera tan particular de respectar-se, entre socis, des de la diferència.

I, arribat avui el moment d'un nou canvi de Junta Directiva, deixeu-me exposar per què les persones que conformem la candidatura que encapçalo pensem que podem contribuir a reforçar encara més l'Entitat.

Voldria començar per assenyalar els trets fonamentals de la nostra proposta.

A nivell intern, la renovació, tot mantenint les essències del Cercle. Una renovació que voldria concretar en tres aspectes:

- Primer: una Junta Directiva amb moltes cares noves, que ens aporten activitats econòmiques fins ara poc representades. Integrem persones més joves, més dones i, també, professionals que han dedicat part de les seves carreres a l'àmbit polític, la qual cosa ens aportarà una visió molt necessària en el moment que estem vivint.
- Segon: volem que el soci participi més. Ens agradaria que el soci visqués més de prop la vida del Cercle. Ara bé, no se us escapa que aconseguir aquest objectiu no és tan fàcil en una entitat que compta amb 1.400 membres entre socis i entitats col·laboradores. Però, tot i així, aquest és un objectiu prioritari de la legislatura, i valorarem totes les alternatives.
- Tercer: proposarem un nou model per a la Reunió Anual del Cercle d'Economia. Les Reunions van néixer a la Costa Brava l'any 1961 i es van traslladar a Sitges l'any 1997. Han estat 22 anys magnífics, però crec que és el moment d'un nou canvi. En aquest sentit, i en el cas de ser elegit, proposaré a la Junta Directiva un canvi de format, que inclou el trasllat de la Reunió a Barcelona.

En definitiva, noves iniciatives per a nous temps. Però, sempre, pensant en allò que fa del Cercle una institució diferent. Volem continuar amb aquesta manera de fer tan pròpia. El fet de trobar-nos, poder debatre i opinar des del respecte i la diferència. El fet de comprometre'ns amb projectes concrets i immediats però sense renunciar a la visió a llarg termini, al debat de les idees i a l'abstracció dels conceptes. Poder defensar els interessos generals per sobre dels interessos concrets d'uns i altres. Una personalitat i una manera de fer que tots vosaltres coneixeu i valoreu.

Segon, qui som.

La candidatura que tinc l'honor de sotmetre a la vostra consideració queda conformada de la següent manera:

Vicepresidents: Jordi Gual
 Marc Puig

Secretària: Camino Quiroga

Tresorera: Carmina Ganyet

Vocals per ordre alfabètic:

Silvia Alsina
Jordi Amat
Núria Cabutí
Mercè Conesa
Cristina Garmendia
José Manuel González-Páramo
Jaume Guardiola
Jordi Hereu
José María Lassalle
Luca de Meo
Núria Mas
Nuria Puig
Mònica Ribé
Alfonso Rodés
Miguel Trías
Laura Urquizu

Passem a l'aspecte programàtic. No voldria aprofundir massa sobre les línies ja exposades al programa, més enllà de destacar 3 aspectes que considero fonamentals: Europa com un espai de llibertat i democràcia liberal, Barcelona i Catalunya.

EUROPA. DEMOCRÀCIA LIBERAL

Una primera línia prioritària, com assenyalàvem en el programa de la candidatura, és la defensa d'Europa com una societat liberal, oberta, tolerant, base d'aquest espai de progrés i llibertat que, als dos costats de l'Atlàntic, ha donat els millors anys de la història.

Una democràcia liberal, que no neoliberal, que reconeix el mèrit, que estimula l'emprenedoria i el risc, que protegeix, en definitiva i sense complexos, l'economia de mercat.

Però, a la vegada, carregada de responsabilitat moral, que lluiti contra les desigualtats i que garanteixi la dignitat a tota persona.

Un liberalisme que ha d'adaptar-se a la revolució digital, a les exigències de la intel·ligència artificial i de la robotització, que ja són aquí entre nosaltres i que són i seran imparables.

Una democràcia liberal, enemiga dels populismes però també d'elits extractives i d'oligopolis, que posi el ciutadà al centre de totes les polítiques. Mentre que a EEUU l'individu depèn de la seva capacitat productiva, i a la Xina aquest valor ho decideix l'Estat, a Europa la democràcia liberal ha creat l'espai necessari per tal que el ciutadà sigui el protagonista. Però per assumir aquest lideratge, aquest ciutadà ha de tenir les eines adequades, especialment eines redistributives com són l'educació i la igualtat d'oportunitats.

BARCELONA

Una de les prioritats del Cercle ha estat Barcelona. La Junta Directiva del President Brugera ha continuat aquest camí amb el Cicle "Pensar Barcelona", organitzat conjuntament amb els nostres companys i amics de Barcelona Global.

Volem posar les llums llargues, analitzar amb objectivitat on som, revisar què ha opinat el Cercle en aquests anys, recuperar notes rellevants com les que anomenava ara el President Brugera en el seu discurs, les de Salvador Gabarró del 2001 sobre l'equilibri territorial a Espanya, o la de José Manuel Lara al 2007 al voltant de la pèrdua de pols empresarial a Catalunya.

La lluita contra la crisi econòmica i les seves conseqüències en termes de desigualtat social i, darrerament, el procés, han consumit les energies de bona part de la societat. És l'hora que Barcelona faci un pas endavant. I el Cercle contribuirà fent propostes despolititzades i constructives.

Una primera proposta, ja apuntada en el programa, es la cocapitalitat. Una Barcelona, per davant de tot, capital de Catalunya, però a la vegada cocapital d'Espanya. Aquest terme no ha de comportar connotacions polítiques ni jurídiques. Ningú s'ha de sentir amenaçat, ni a Catalunya ni al conjunt d'Espanya. Simplement reclamem el

protagonisme que Barcelona es mereix per pes econòmic i cultural. En aquests sentit, serem insistents. Barcelona ha de tenir un pes més gran a Espanya. A tothom li ha d'interessar una Barcelona forta.

Volem una Barcelona líder, ambiciosa, vital, oberta. I no acomplexada. Barcelona té dret a reclamar de Catalunya, però també de l'Estat, més inversions, més infraestructures, més equipaments de tot tipus, culturals, científics, sanitaris, tecnològics. Barcelona té dret a reclamar el lideratge estatal en molts àmbits, i que aquest lideratge no sigui només simbòlic, sinó que es vegi reflectit en inversions, tangibles i de qualitat, tant públiques com privades. De fet, res de nou. Es tracta de recuperar l'esperit de 1992 que tants bons resultats col·lectius va donar.

Amb aquest esperit hem de mirar cap endavant. Sense autocomplaença, amb exigència, exigint el que calgui a les administracions, però també auto exigint-nos el millor de cada un de nosaltres com a ciutadans.

Barcelona, ja ho vam apuntar al programa, disposa de les eines per ser un referent global al segle XXI. Un referent no pas cosmètic, sinó que es posi al servei del seus ciutadans i d'una major igualtat i cohesió social.

CATALUNYA

En els darrers 10 anys el Cercle ha opinat en profunditat sobre el conflicte català. La darrera nota d'Opinió de l'any 2018 sota la presidència de Juanjo Brugera porta per títol "Propostes per millorar l'autogovern de Catalunya i el funcionament del model territorial d'Estat". En aquesta nota hi ha un paràgraf molt inspirador: "malgrat la seva gravetat [de la crisi territorial], no podem caure en el fatalisme; ens neguem a pensar que l'única perspectiva que hi ha per davant és el deteriorament de la convivència cívica, la polarització política i la desconfiança empresarial".

El Cercle seguirà en aquesta línia.

El Cercle, durant el mandat que avui començarà, sempre estarà en contra de propostes unilaterals i contraries a la llei. Ho tornem a dir alt i clar: sempre serem contraris a ruptures unilaterals, tot reconeixent que l'independentisme és un factor estructural de Catalunya i que, necessàriament, haurà de ser present i formar part de la solució com a interlocutor rellevant.

També diem, amb la mateixa fermesa, que l'*statu quo* no és la solució. En aquest sentit, el Cercle ja ha fet la seva proposta, abans esmentada. Amb temps, s'haurà d'encetar un diàleg franc, un intercanvi de propostes, i un acostament progressiu.

Però, mes enllà d'aquesta qüestió, continuarem fent propostes a la societat catalana i espanyola, com la de la cocapitalitat de Barcelona abans esmentada. O com una nova estructura de poder a Espanya, que distribueixi molt més equitativament els beneficis de la centralitat, tal i com el Cercle ja va denunciar l'any 2001. L'obsessió per concentrar en un mateix lloc tots els poders, públics i privats, no beneficia a l'hora de trobar una sortida al conflicte. No es tracta només de descentralitzar l'administració, sinó de repartir els beneficis de la centralitat, la qual cosa comporta, a la fi, benestar social.

I també hem de retornar al debat al voltant de com modernitzar el teixit institucional espanyol. No podem desatendre les institucions i hem d'assumir un compromís amb el conjunt d'Espanya que volem seguir desenvolupant des de Barcelona.

Per concloure, tots els partits polítics trobaran en el Cercle, com sempre, una institució oberta al debat, al diàleg, a la recerca del consens i de solucions que ajudin a superar el frontisme. Ens posem a la seva disposició.

Per descomptat, el Cercle parlarà de molts altres temes, sobre els que esperem aportar idees i propostes. No podria fer una llista complerta, perquè són molts i tots d'actualitat, però és evident que parlarem d'immigració, d'educació, d'igualtat d'oportunitats, de desigualtat, de canvi climàtic, de sostenibilitat, de mobilitat, de revolució digital, en definitiva de tots els Objectius de Desenvolupament Sostenible agrupats a l'Agenda 2030 i de molts altres.

Esperem, en els propers 3 anys, aprofundir el debat sobre molts d'ells.

Ja acabant la meva intervenció, els agraïments.

A Josep Piqué i, amb ell, a tots els antics Presidents del Cercle. En Josep va incorporar-me a la seva Junta, em va permetre viure de prop l'Entitat. D'en Josep em va sorprendre especialment el seu sentit institucional. Havent estat polític en actiu, i ministre en dues ocasions, sempre va situar els posicionaments del Cercle per sobre dels seus plantejaments personals.

Als qui, durant molts anys, han resultat fonamentals pel Cercle i que, avui, deixen la Junta Directiva. Persones que han entès el paper del Cercle en conjuntures ben diverses, i han defensat la seva personalitat i independència en situacions gens senzilles. Penso en Antón Costas, Juanjo Lopez-Burniol, Teresa Garcia-Milà, Josep Ramoneda i molts més. Us demano que seguiu propers a la Junta i no dubteu en compartir crítiques i propostes.

A tots els socis antics que segueixen vivint amb tota intensitat el dia a dia del Cercle. Entre ells, un reconeixement especial (em sumo al que també li ha fet en Juanjo) a Joan Mas Cantí i Carlos Cuatrecasas. En Joan, l'any 1951, era un dels qui, a Camprodon, fundaren el Club Comodín. Un projecte al que en Carlos s'incorporà poc després. Transcorreguts més de 60 anys, seguim buscant en ells criteri i orientació.

Vull també fer un agraïment a l'amic Jordi Alberich. Són més de 30 anys al capdavant del Cercle en les seves dues etapes. La seva capacitat, la seva intel·ligència, la seva ironia fina i el seu sentit de l'humor han fet que aquesta institució sigui com és. Gràcies, Jordi.

I, finalment, un agraïment molt especial a Juanjo Brugera. Ell va incorporar-me a la Junta que avui finalitza el seu mandat, i és qui més m'ha estimulat a presentar la meva candidatura. Amb ell comença el canvi generacional, perquè ell va tenir clar, des de l'inici del seu mandat, que era important pensar en el relleu.

Han estat tres anys institucionalment molt complicats i el Juanjo ha estat a l'alçada en tot moment. El seu criteri i la seva visió és molt important per a mi, i és per aquest motiu que voldria crear un Consell Assessor conformat pel President sortint i els dos anteriors

presidents. En aquest cas, Juanjo Brugera, Antón Costas i Josep Piqué. Una iniciativa a la qual m'agradaria donar força estatutària i que tanca el cercle entre renovació i manteniment del llegat.

Ja acabem.

Agraïment a tots els socis, que sou els que doneu sentit a una Entitat com el Cercle. Des què vaig decidir presentar la candidatura he comprovat com els socis sentiu com a propi tot el que fa i diu l'Entitat.

Ens correspon, de comptar amb la vostra confiança, treballar per consolidar, encara més, el seu prestigi i reconeixement.

Moltes gràcies.